

Namaz Kılanların Halleri

Menkıbe: Ayağındaki Ok

Resûlullahın sevgili dâmâdı hazreti Alî “radıyallahü anh ve kerremallahü vecheh” namâza durunca, dünyâ yıkılsa haberi olmazdı. Şöyle anlatılır: Bir harbde hazret-i Alînin “radıyallahü anh” mübârek ayağına bir ok gelip, kemiğe kadar saplanmışdı. Oku asılıp çekemediler. Doktora gösterdiler. Doktor: (Sana akılgideren, bayıltan ilâc vermeli ki, ancak o zemân ok ayağından çekilir. Yoksa, bunun ağrısına tahammül edilemez) dedi. Emîr-ul mü'minin hazret-i Alî “radıyallahü anh”: (Bayıltıcı ilâca ne lüzûm var. Biraz sabredin, namâz vakti gelsin, namâza durunca çıkarın) buyurdu. Namâz vakti geldi. Hazret-i Alî namâza başladı. Doktor da hazret-i Alî efendimizin mübârek ayağını yarıp oku çıkardı. Yarayı sardı. Hazret-i Alî “radıyallahü anh”, namâzını bitirince doktora: (Oku çıkardın mı?) buyurdu. Doktor: (Evet çıkardım) dedi. Hazret-i Alî “radıyallahü anh”: (Hiç farkına varmadım) buyurdu. Bunlarda şaşılacak ne var! Nitekim Yûsûf aleyhisselâmın güzelliği karşısında Mısır kadınları hayrân olup, kendilerini öyle unutmuşlardı ki, ellerini kesdiklerinden haberleri olmamışdı. Eğer Allahü teâlânın huzûru, kendi sevgililerini, kendilerinden haberi olmayacak bir hâle getirirse, buna niçin şaşılınsın? Mü'minler de vefât ânında Resûlullah efendimizi görüp, ölüm acısını duymayacaklardır.

Menkıbe: Hapisten Kurtaran Namâz

Horasan vâlisi Abdûllah bin Tâhir, çok âdil idi. Jandarmaları birkaç hırsız yakalamış, vâlîye bildirmişlerdi. Hırsızlardan biri kaçdı. Hirâtlı bir demirci, Nişâpûra gitmişti. Bir zemân sonra, evine dönüp gece giderken, bunu yakaladılar. Hırsızlarla beraber, vâlîye çıkardılar. Hapis edin! dedi. Demirci, hapishânede abdest alıp namâz kıldı. Ellerini uzatıp, (Yâ Rabbî! Beni kurtar! Günâhım olmadığını, ancak sen biliyorsun. Beni bu zindândan, ancak sen kurtarırısın. Yâ Rabbî! Beni kurtar!) diye düâ etdi. Vâlî, o gece, rü'yâda, dört kuvvetli kimse gelip, tahtını, tersine çevirecekleri vakt uyandı. Hemen abdest alıp, iki rek'at namâz kıldı. Tekrâr uyudu. Tekrâr, o dört kimsenin, tahtını yıkmak üzere olduğunu gördü ve uyandı. Kendisinde, bir mazlûmun âhı bulunduğunu anladı.

Yâ Rabbî! Büyük yalnız sensin! Sen öyle bir büyüksün ki, büyükler ve küçükler, sıkışınca, ancak sana yalvarır. Sana yal varan, ancak murâdına kavuşur. Hemen, o gece, hapishâne müdürünü çağırıp bir mazlûm kalmış mı, dedi. Müdür, bunu bilemem. Yalnız, biri namâz kılıp, çok düâ ediyor. Göz yaşları döküyor deyince, onu getirdi. Hâlini sorup anladı. Özr dileyip, hakkını halâl et ve bin gümüş hediyemi kabûl et ve herhangi bir arzûn olunca bana gel! diye ricâ etdi. Demirci, hakkımı halâl etdim ve hediyeyi kabûl etdim. Fekat işimi, dileğimi senden istemeğe gelemem, dedi. Niçin, deyince! Çünkü, benim gibi bir fakîr için, senin gibi bir sultânın tahtını birkaç def'a tersine çeviren sâhibimi bırakıp da, dileklerimi başkasına götürmekliğim kulluğa yakışır mı? Nasıl olur da, başkasına sığınırım? Rabbim nihâyeti olmıyan rahmet hazînesinin kapısını açmış, sonsuz ihsân sofrasını herkese yaymış iken, başkasına nasıl giderim? Huzûruna edeble çıkmazsan, rahmetine kavuşamazsın.

Îlâhî! Herkesi sıkıntıdan kurtaran yalnız sensin. Bizi dünyâ da ve âhîretde sıkıntıda bırakma! Muhtâclara, her şeyi gönderen, yalnız sensin! Dünyâda ve âhîretde hayrlı, fâideli olan şeyleri, bize gönder! Dünyâda ve âhîretde, bizi kimseye muhtâc bırakma! Âmîn!

Menkıbe: Şeytanın "Kalk namaz kıl" diye uyandırdığı zat!

Bayezid-i Bistami hazretlerine bir gece uyku bastırıp sabah namazını kılamadı. O kadar inleyip, telaş ve korku oldu ki, bir ses işitti. "Ey Bayezid, bu günahımı affettim. Ağlaman bereketiyle sana ayrıca yetmiş bin namaz sevabı verdim" buyuruldu... Birkaç ay sonra tekrar uyku bastırdı. Şeytan gelip, mübarek ayağından tutarak uyandırdı. "Kalk, namaz geçmek üzeredir" dedi. Şeyh Bayezid buyurdu ki:

-Ey melun şeytan, sen böyle işi nasıl yaparsın? Hâlbuki sen herkesin namazının geçmesini istersin. İblis dedi ki:

-Sabah namazını kılamadığın gün ağlayarak yetmiş bin namaz sevabı kazanmıştın. Bugün onu düşünerek seni uyandırdım ki, yalnız bir vakit namaz sevabı bulasın. Yetmiş bin namaz sevabı alamayasın!

Şu hâlde, ey mümin, vaktini boş geçirme! Zamanını mamur eyle! Namazlarını vaktinde kıl ki, Kıyamet günü pişman olmayasın. Çok ecir ve çok sevap hâsıl eylesin...

Kaynak: Namaz Kitabı, Türkiye Gazetesi Bizim Sayfa 16 Mart 2019 Tarihli Yazı